

Nr., og komme til at forstærke Bærterne Syd fra, idet man betager dem det Bærn, de have i Nr. 59. Det forekommer mig, at man der har vist vel stor Forsigtighed for ikke at komme i Nærheden af Thyborønkanalen. Det er ganske vist, at Nr. 59 vil, for saa vidt man kommer til en Indsnævring og Regulering af Kanalen, udgjøre et Led deraf, men en saadan Stræet behøver man virkelig ikke at have for dette ene Bærk, thi det kan ikke have nogen Betydning for Reguleringsforholdene ved Thyborønkanalen, men det har havt den Betydning, at det hidindtil har holdt Thyborønkanalen indenfor de Grændser, den nu har, og det har forhindret Kanalen fra at vandre mod Syd, hvad den har en meget stærk Tilbøielighed til. Jeg er overbevist om, at hvis vi ikke havde havt dette Bærk, vilde Kanalen allerede være naaet temmelig nær hen til Thyborøn By. Det viser sig endogsaa, at den sander til i Nordtiden, saaledes at dens Brede er nu mindst 600 Fod mindre, end den var i 1879, men desuagtet er naturligtvis Kanalens Profil vorst, idet den har staaet sig ind i Dybden. Den anden Bemærkning, jeg ønsker at gjøre med Hensyn til den afgivne Erklæring, angaar hvad der er anført deri med Hensyn til Forholdene ved Bobbjerg. Der anføres i Erklæringen, at der i Tidrummet fra 1790—1875 er bortskaaet omtrent 700 Fod af Strænten ved Bobbjerg, og derom kan der heller ikke være nogensteds Tvivl, men der anføres tillige, at denne Bortskjæring skulde være foregaaet saaledes, at den omtrent udgjør 6 Fod aarlig, og at den ikke alene i denne Tid fra 1790 til 1875 har været 6 Fod aarlig, og at den ogsaa i Fremtiden, i de nærmeste 100 Aar, kan antages ikke at blive mere end 6 Fod aarlig. Det er en Paastand, som ikke er rigtig, jeg kan gjerne sige, at den er fuldstændig urigtig, og den kan kun fremkomme og er rimeligvis kun fremkommet derved, efter hvad jeg antager, at den tidligere Vandbygningsdirektør, der har affattet Erklæringen men i flere Aar paa Grund af sit Helbred ikke har kunnet komme til denne Kyst og sandsynligvis heller ikke kommer der mere, har skrevet det med den Formening, at Forholdene nu vare de samme som for 100 Aar siden. Det ere de ikke. Siden Thyborønkanalen fik en saadan Indskydelse paa den sydfste Bøstift, som den nu har, bortskjæres der af Strænten ved Bobbjerg omtrent 20 Fod aarlig. Derpaa har man et saa sikkert Bævis, som man behøver det i det sydligste af de Bærter, der ligger nord for Bobbjerg. Det blev bygget i 1876; 50 Fod ud i Havet og derefter 100 Fod op i Landet, og

for at faae bygget disse 100 Fod maatte man grave sig en Del ind i Nordenden af Bobbjerg Strænt, hvor den ligger op til. Nu har man forlænget denne Høfde med 150 Fod til, saa at den har sin fulde Længde af 300 Fod, og Bobbjerg Strænt er staaet bort fuldt saa langt som Høfdens Længde. Fra 1876—84 er der saaledes bortskaaet omtrent 160 Fod af Strænten, med andre Ord 20 Fod aarlig. Det vil deraf ses, at naar det i Erklæringen anføres, at der for at bygge en Høfde ved Bobbjerg behøves 50 Aar til 300 Fod og 100 Aar for 600, er det ingenlunde nødvendigt. Man vil i en 15—16 Aar, jeg antager endog i kortere Tid, kunne bygge i samme Længde som de nuværende Høfder, nemlig 300 Fod, thi man kan allerede med den Emule Forstrand, der er, omtrent bygge 50 Fod, og der er ingen Tvivl om, at i Løbet af de første 14 Aar skal Bortskjæringen nok blive ved omtrent, som den er nu, saa at man i forholdsvis kort Tid vil kunne beskytte ogsaa denne Strænt. Det synes næsten at fremgaa af den afgivne Erklæring, som om dette Bobbjerg-Parti skulde være noget særskilt, ligge fuldstændig isoleret og ikke staa i nogensteds Forbindelse med andre Kystskjæringsarbejder. Det er ikke rigtigt, det kommer til umiddelbart at slutte sig til den Sikkring, der er anbragt udfor Færring Sø, det saakaldte Færring Sø-Parti, og naar det er Tilfældet, skønner jeg ikke, at det som anført i Erklæringen vil være nødvendigt at give Bærterne ved Bobbjerg en Længde af 600 Fod, forudsat, at man vil gjøre Afstanden 1200 Fod. Den Afgivelse, som anføres der, antager jeg ikke heller begrundes paa nogen virkelig erhvervet Erfaring, thi saa vidt jeg har havt Leilighed til at kjende Forholdene der — og jeg har i de sidste 10—12 Aar befaret denne Kyst flere Gange aarlig — har der aldrig nogensteds været en Indskjæring mellem to Høfder, som har naaet 600 Fod op, thi saa vilde de have naaet 300 Fod Ost for deres østligste Ende, og det har ikke været Tilfældet. Ganske vist har Stormfloderne til sine Tider kunnet drive Vandet lidt over Diget bag ved Høfderne, naar Vandet er steget høiest. Høfderne have en Stigning af 1.25, og disses øverste Ende ligger 12 Fod over daglig Vandstand og Diget bagved mellem 18 og 20 Fod; ved den Stormflod, som vi havde sidste Efteraar i Oktober, hvor Flodhøiden angives til 6 Fod, kom Bølgehøiden i det Mindste 3 Gange saa høit, thi Søerne gif da over Digerne og skyllede Vand over i Færring Sø. Dette havde imidlertid ingen skadelige Følger, og det